

valget er foreslaaet i § 3. Det er af den ærede Ordfører indrømmet, at dette Tillæg leder til Ulighed i Behandlingen, og om denne Ulighed i Behandlingen, der altsaa forsaavidt er en Uretfærdighed, kommer til at angaae Een eller Flere, mener jeg, ikke at kunne komme i Betragtning. Holder man sig til den første Deel af Paragraphen eller til mit subsidiaire Forslag, da bliver Regelen for Behandlingen eller Principet eens, og det mener jeg er det Rigtige, hvorimod man i modsat Fald gjør en Undtagelse fra det Almindelige, der for en Mængde af Frivillige medfører en meget forskjellig Behandling.

Ordføreren: Jeg har med Hensyn til Uligheden i Behandlingen kun at tilføie den Bemærkning, at det bliver aldeles umuligt at undgaae den; thi ligesom den ærede Justitsminister siger, at det er en ulige Behandling, naar man fritager dem alle for Garnisons-tjeneste, fordi den ene Deel da slipper for at gjøre Tjeneste i eet Aar, og den anden i 4 Maanedes, saaledes bliver det ogsaa en ulige Behandling, naar man indkalder dem, og lader den ene Deel gjøre 12 Maanedes, og den anden kun 4 Maanedes Tjeneste.

Justitsministeren: Det sidst anførte er rigtigt, men den Ulighed, som saaledes opstaaer, grunder sig paa selve den gjældende Lov, men her vil man ved en Undtagelse fra Loven begrunde en endnu større Ulighed.

Utsættelse: Jeg vil blot bemærke, at vi ere i Lav med, saaledes at give bort paa Maa og Faa; og naar vi først ere komne ind paa den Slags Afslagsregning, saa er Regelen, Principet, i Grunden opgivet. Spørgsmaalet er, om vi skulle være regelmæssigt ulige, eller om vi skulle være ulige uden Regel, eller om vi i det Hele taget, naar vi ere inde paa et Barmhertighedsystem (Hoffmeyer: Erkjendtlighedsbeviis), og det ere vi her, saa skulle afsnappe stillingevæis for saaledes at vedligeholde en Regel, som i Grunden dog slet ikke kan opretholdes.

Justitsministeren: Der kunde være Noget i, hvad den sidst ærede Taler anførte, men jeg vil dog bemærke derimod, at den Godtgjørelse, som er foreslaaet i den foreliggende Lov, og som ogsaa indeholdes i det subsidiaire

Forslag, er vedtaget af Rigsdagen og optaget i de foregaaende Love. Nu at komme med et Tillæg, hvorved denne Regel for det ene Aar forandres, anseer jeg for urigtigt.

Krigsministeren: Sjøndt jeg vel neppe behøver at udtale det, vil jeg dog for en Fuldstændigheds Skyld bemærke, at det for Krigsbestyrelsen naturligtviis ikke har nogen Vigtighed, enten den af Udvalget foreslaaede Pasfus optages eller ikke, thi Bestemmelsen vil kun komme til at angaae forholdsviis saa Værnepligtige.

Med Hensyn til det i et foregaaende Møde af den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 2det District (Bregendahl) fremsatte Spørgsmaal, om et forholdsviis betydeligt Antal af det for 1851 til Tjeneste, navnlig ved Afdelingerne her i Staden, udfrevne Mandskab var hjempermitteret, tillod jeg mig allerede den Gang at bemærke, at jeg ikke troede det; thi indirecte var dette allerede givet derved, at et Antal Mandskab, som jeg angav til 500, hørende til Udskrivningen for 1850, endnu er til Tjeneste i Hertugdømmet Slesvig. Jeg har naturligtviis ikke siden den Tid kunnet faae Oplysninger tilsendte fra Generalcommandoen i Hertugdømmet og Generalcommandoen i Jylland, men jeg troer dog, da der har været Spørgsmaal herom under nærværende Sags Forhandling, at det vil være rigtigt, efterat jeg har modtaget Unerretning fra Generalcommandoen hersteds, at meddele, at Generalcommandoen indberetter, at ved de Samme underlagte Infanteriafdelinger er intet Mandskab permitteret, der er udfrevet for Kongeriget i Aaret 1851.

Justitsministeren: Ved det, som min høitagtede Collega nylig bemærkede, er jeg blevet bestyrket i min, ogsaa af den ærede Ordfører stadfæstede Anskuelse om, at det foreslaaede Tillæg i § 3 ikke vil komme til at angaae Mange; men ikke desto mindre maa jeg dog ansee det for det Rigtigste, at man behandler Alle, det være sig Mange eller Faa, efter den samme Regel, og at der altsaa, sjøndt Tillægget kun vil blive anvendeligt paa Faa, dog ikke er tilstrækkelig Anledning til, i ligefrem